HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ואף אחיה השילוני טעה. בדבר דסבר לנסויינהו למי ומתם בתומו מעשה: **שנאמר ויאמר ה' אל יהוא וגו' נעשות היטב וכיו"ב ויהוא לא שמר ללכת בתורת ה'.** ומהריגין מאי גרמת ליה ומאי רבת תומתו של אחיה השילוני דלא טעה מכלל דהוה טעה: **ומתטא שטים העמיקו.** שטים עבודת כוכבים על שם שטים מחריבה לשמחו לעבודת כוכבים: **העמיקו.** והמחירו שאמרו שכל מי שעולה לרגל ידקר בחרב כדי שילכו ויסמכו לפני העגלים: **ואני מוסר לנוסם.** כלומר אנכי לא אשמיע כל כך לכבוד עצמי לומר כל מי שאינו עולה לרגל ידקר בחרב כמו שאשמיע שם לכבוד עבודת כוכבים שלא יסורין בעלמא יסרתים כלומר לעבר בעשה. ל"ק שטים כלומר שטיות שלהם שסרו מאחרי העמיקו עד שמיטה שמייבו מיתה כל מי שעולה לרגל ומניח את העגלים. ומתטא לשון שמיטה: **מזומנת לפורענות.** שסח נחלקה מלכות ישראל לסמיך ליה ויקח את השלמה ויקרעה לשנים עשר קרעים וגו': **וביום פקדי.** בתשעה בתמ שבכל שנה מתומן מ' שנה שעמדו במדבר יום מזומן לפורענות בו מזכו מרגלים בו נחרב הבית בראשונה ובשניה[ד]: **ויהי בעת ההיא וירד יהודה.** מזומנת לפורענות שממנה נתחייבה קריפה ומתו שני בניו: **בשסח מכרו אחיו אח יוסף.** כדכתיב (בראשית לז) הלך אחיך רועים בשכם ודותן דכתיב בקרע היינו כפר הסמוך לשכם ונקרעת על שם שכם. אי נמי כמדרשו שהיו דנין עליו להרגו: **נשכם נחלקה מלכות בית דוד.** כדכתיב במלכים (א יב): **מפפקה של ירושלים.** מכללה שלא לחזור בה לעולם ולא ליטול חלק בעבודה: **מפפקה.** כגון (ב"מ דף פו.) נפל פתקה מרקיעא. כלומר ממזקת של ירושלים הכתוב ומתום בה: **שוס דופי.** גימגום גמג"ם: **שחדשו.** דרשו דברי תורה בין ירבעם לאחיה: **יקפה בם קול ומחרפ.** כשהמליכו את ירבעם: **מי שהרג דוד: אף הפלשתי.** וע"י כן היה מורים לכם גת לכן תתנו שלוחים לבניו שמעמידו מלכות בית דוד ותמליכו אחריהם: **נתי אהויב נאהוב.** למלכי בית דוד אתם מכזיבים והלכתם אחר מלכי ישראל לפיכך תהיו נמסרין לאהוב בית עובדי כוכבים שהן שטי כזב: **אין אהיו אלא הקב"ה שנאמר** מעשה: **שנאמר ויאמר ה' אל יהוא וגו' נעשות היטב וכיו"ב לא שמר ללכת בתורת ה'.** ומהריגין מאי גרמת ליה ומאי רבת תומתו של אחיה השילוני דלא טעה מכלל דהוה טעה: **ומתטא שטים העמיקו.** שטים עבודת כוכבים על שם שטים מחריבה לשמחו לעבודת כוכבים: **העמיקו.** והמחירו שאמרו שכל מי שעולה לרגל ידקר בחרב כדי שילכו ויסמכו לפני העגלים: **ואני מוסר לנוסם.** כלומר אנכי לא אשמיע כל כך לכבוד עצמי לומר כל מי שאינו עולה לרגל ידקר בחרב כמו שאשמיע שם לכבוד עבודת כוכבים שלא יסורין בעלמא יסרתים כלומר לעבר בעשה. ל"ק שטים כלומר שטיות שלהם שסרו מאחרי העמיקו עד שמיטה שמייבו מיתה כל מי שעולה לרגל ומניח את העגלים. ומתטא לשון שמיטה: **מזומנת לפורענות.** שסח נחלקה מלכות ישראל לסמיך ליה ויקח את השלמה ויקרעה לשנים עשר קרעים וגו': **וביום פקדי.** בתשעה בתמ שבכל שנה מתומן מ' שנה שעמדו במדבר יום מזומן לפורענות בו מזכו מרגלים בו נחרב הבית בראשונה ובשניה[ד]: **ויהי בעת ההיא וירד יהודה.** מזומנת לפורענות שממנה נתחייבה קריפה ומתו שני בניו: **בשסח מכרו אחיו אח יוסף.** כדכתיב (בראשית לז) הלך אחיך רועים בשכם ודותן דכתיב בקרע היינו כפר הסמוך לשכם ונקרעת על שם שכם. אי נמי כמדרשו שהיו דנין עליו להרגו: **נשכם נחלקה מלכות בית דוד.** כדכתיב במלכים (א יב): **מפפקה של ירושלים.** מכללה שלא לחזור בה לעולם ולא ליטול חלק בעבודה: **מפפקה.** כגון (ב"מ דף פו.) נפל פתקה מרקיעא. כלומר ממזקת של ירושלים הכתוב ומתום בה: **שוס דופי.** גימגום גמג"ם: **שחדשו.** דרשו דברי תורה בין ירבעם לאחיה: **יקפה בם קול ומחרפ.** כשהמליכו את ירבעם: **מי שהרג דוד: אף הפלשתי.** וע"י כן היה מורים לכם גת לכן תתנו שלוחים לבניו שמעמידו מלכות בית דוד ותמליכו אחריהם: **נתי אהויב נאהוב.** למלכי בית דוד אתם מכזיבים והלכתם אחר מלכי ישראל לפיכך תהיו נמסרין לאהוב בית עובדי כוכבים שהן שטי כזב: **אין אהיו אלא הקב"ה שנאמר**

ואף אחיה השילוני טעה וחתם דהא יהוא צדיקא רבה הוה שנאמר [1]ויאמר ה' אל יהוא יען אשר הטיבות לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רביעים ישבו לך על כסא ישראל וכתיב [2]ויהוא לא שמר ללכת בתורת ה' אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאת ירבעם אשר החטיא את ישראל מאי גרמא ליה אמר אביי [ו]ברית כרותה לשפתים שנאמר [3]אחאב עבד הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה רבא אמר חותמו של אחיה השילוני ראה וטעה [ו] [א] דכתיב [4]ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכולם אמר רבי יוחנן אמר הקב"ה הם העמיקו משלי אני אמרתי [א]כל שאינו עולה לרגל עובר בעשה והם אמרו כל העולה לרגל ידקר בחרב [5]ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אותו אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה תנא משום רבי יוסי עת היא מזומנת לפורענות [6]בעת פקודתם יאבדו תנא משום רבי יוסי עת מזומנת לפורענות [7]בעת רצון עניתיך תנא משום ר' יוסי עת מזומנת לטובה [8]וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם תנא משום רבי יוסי עת היא מזומנת לפורענות [9]ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו תנא משום ר' יוסי עת מזומנת לפורענות [10]וילך רחבעם שכם כי שכם בא כל ישראל להמליך אותו תנא משום ר' יוסי מקום מזומן לפורענות שכשם עינו את דינה בשכם מכרו אחיו את יוסף בשכם נחלקה מלכות בית דוד [5]וירבעם יצא מירושלים אמר ר' חנינא בר פפא שיצא מפיתקה של ירושלים וימצא אותו אחיה השילוני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה מאי בשלמה חדשה אמר רב נחמן בשלמה חדשה מה שלמה חדשה אין בה שום דופי אף תורתו של ירבעם לא היה בה שום דופי ד"א שלמה חדשה שחידשו דברים שלא שמעה אזן מעולם מאי ושניהם לבדם בשדה אמר רב יהודה אמר רב שכל תלמידי חכמים דומין לפניהם כעשבי השדה ואיכא דאמר שכל טעמי תורה מגולין להם כשדה [11]לכן תתני שלוחים על מורשת גת בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל אמר ר' חנינא בר פפא יצאה בת קול ואמרה להן מי שהרג את הפלשתי והוריש אתכם גת תתנו שילוחים לבניו בתי אכזיב לאכזב למלכי ישראל [ג]אמר רב חיננא בר פפא כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה כאילו גוזל להקב"ה וכנסת ישראל שנאמר [12]גוזל אביו ואמו ואומר אין פושע חבר הוא לאיש משחית ואין אביו אלא הקב"ה שנאמר [13]הלא הוא אביך קנך ואין אמו אלא כנסת ישראל שנאמר [14]שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך מאי חבר הוא לירבעם בן נבט שהשחית ישראל לאביהם שבשמים [15]וידח ירבעם (בן נבט) את ישראל מאחרי ה' והחטיאם חטאה גדולה אמר רבי חנין כשתי מקלות המתיזות זו את זו [16]ודי זהב [ג]אמרו דבי ר' ינאי אמר משה לפני הקב"ה רבונו של עולם בשביל כסף וזהב שהשפעת להן לישראל עד שיאמרו דיי גרם להם לעשות להם אלהי זהב משל אין ארי דורם ונוהם מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר אמר ר' אושעיא עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד מכאן ואילך משנים ושלשה עגלים אמר ר' יצחק אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים וארבעה בהכרע ליטרא של עגל הראשון שנאמר [8]וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם אמר רבי חנינא לאחר עשרים וארבעה דורות נגבה פסוק זה שנאמר [17]ויקרא באזני קול גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו [18]אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה מאי אחר אמר ר' אבא אחר שתפשו הקב"ה לירבעם בבגדו ואמר לו חזור בך ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן אמר לו מי בראש בן ישי בראש אי הכי לא בעינא ר' אבהו הוה רגיל דהוה קא דריש בשלשה מלכים חלש קביל עליה דלא דריש ביון

דאיתפח

מיתפח

ו) [מ"ק יח. ע"ש], ב) ברכות לה:, ג) ברכות נב. יומא פו:, ד) [מעשיות כו:], ה) בע"י: בתלמודו, ו) [תהלים כד], ז) [ל"ל יהויכין כי כך מצוחר בסוף מלכים ב דיהויכין הוגלה עם המרם והמסגר וכן לעיל בגמ' לח. אלן יהויקים מת בירושלים ולא הוגלה כלל],

הגהות הב"ח

(ו) גמ' וטעה כתיב ומתטא כל"ל ואות ד נמחק:

הגהות הגר"א

[א] גמ' לשה וטעה דכתיב. נמחק מיתת דכתיב:

מוסף רש"י

גוזל להקב"ה. אח בכמו, וכנסת ישראל. שכאמטלו הפילות נוקין (ברכות לה:). ואומר אין פשע. ולפי שהוא מיקל, רואים שהמחיב ומלוין ממנו לעשות כן ליהנות מן העולם הזה נלא נברכה, ולכך נקרא זה המיקל אחר לאיש משחית ומשחיע (שם). ונוהם. שמח ומשמע ומזיק (שם לב.).

עין משפט נר מצוה

כח א מיי' פ"ל מהל' מגילה הלכה ג:

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יֵהוּא יַעַן אֲשֶׁר הֱטִיבוֹתָ לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינַי בְּכֹל אֲשֶׁר בִּלְבָבִי עָשִׂיתָ לְבֵית אַחְאָב בְּנֵי רְבִעִים יֵשְׁבוּ לְךָ עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל:
מלכים ב י ל

2. וַיהוּא לֹא שָׁמַר לָלֶכֶת בְּתוֹרַת יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל לְבָבוֹ לֹא סָר מֵעַל חַטֹּאוֹת יָרָבְעָם אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל:
מלכים ב י יח

3. וַיְקַבֵּץ יֵהוּא אֶת כָּל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַחְאָב עָבַד אֶת הַבַּעַל מְעַט יֵהוּא יַעַבְדֶנּוּ הַרְבֵּה: מלכים ב י יח

4. וְשַׁחֲטָה שִׁטִּים הֵיטֵב כמו (משלי ג) שלמה המה נפלאו ממני ותרגמה ל"ק **יעלמים: אחד מעשרים וארבעה בהכרע ליטרא.** לאו דוקא אלא כלומר דבר מועט מאד כמה שכף המשקל נוטה לגד זה יותר מגד זה. ב"ג (דף פט.) כמה הוי הכרע ליטרא: **לאחר כ"ד דורות.** למעשה הטגל: **פפוק זה.** דכתיב בעגל וביום פקדי והכת בימי לדקיה כשאהב הבית כמוב קלטו פקודות העיר קבל לותו מעשה שנאמר וביום פקדי וממעשה הטגל עד לדקיה כ"ד דורות בימי נאשון נעשה הטגל לא ואשוב כמה דורות מנאשון עד לדקיה נאשון שלמון בנו בועז בנו עובד בנו ישי בנו דוד בנו שלמה בנו לאבעם בנו אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו יורם בנו אחזיה בנו יואש בנו אמציה בנו עוזיה בנו יותם בנו אחז בנו חזקיה בנו מנשה בנו אמון בנו יאשיה בנו יהואחז ויהויקים בניו ומלכו זה אחר זה ודור אחד הס יהויכין בנו של יהויקים הרי כ"ד. ו) יהויקים לא סיים מלכותו שהוגלה לבבל עם אחרם והמסגר והמליכו לדקיהו דודו במקומו ולכך לא קא אמיב לדקיה דוד נפפיה דהוה מלך בדוד כ"ד: **דהוה דריש בשלשה מלכים.** דהוה קאי במתני' דשלשה מלכים אין להם חלק:

מיתפח

וכו'. ואין גזילה כלפי מעלה וכלפי כנסת ישראל אלא טעה בהוראה מלגזל זו בלבד שמוטל מלבדן כנסת ישראל הוא גוזל להקב"ה שהכמיס תקנו על כל דבר ודבר ברכה כדאמר התם (ברכות דף לה.) כל הטועם ואינו מברך נקרא גזלן שנאמר[ו] לה' הארץ ומלואה: **כשהי מקלוח המתיזות זו את זו.** כתלם שיש בידו שני מקלות ומכה בזו מקל אחר ומתיזו ומשליכו ברחוק כך הדיוט ירבעם את ישראל מאחרי ה' בעגל כרחם: **ודי זהב.** מיידי דאמיר עד השתא בעגלים של ירבעם מפרש הכי קאמר: **מפוך קופה של נשר.** כשיש לו הרבה לאכול הוא נוהם: **עד ירבעם היו ישראל יונקים מעגל אחד.** לוקין על חטאת עגל אחד שעשו במדבר: ס"ג **מלאן ואילך היו יונקין משלשה עגלים.** שטים מירבעם ואליסי של המדבר. ולפי מה שכתוב בספריס שטים ושלשה עגלים ניחא לשומר משטים שעשה ירבעם ואליסי שעשה במדבר ושלשה היינו אליסי כמו (משלי ג) שלשה המה נפלאו ממני ותרגמה ל"ק יעלמים: **אחד מעשרים וארבעה בהכרע ליטרא.** לאו דוקא אלא כלומר דבר מועט מאד כמה שכף המשקל נוטה לגד זה יותר מגד זה. ב"ג (דף פט.) כמה הוי הכרע ליטרא: **לאחר כ"ד דורות.** למעשה הטגל: **פפוק זה.** דכתיב בעגל וביום פקדי והכת בימי לדקיה כשאהב הבית כמוב קלטו פקודות העיר קבל לותו מעשה שנאמר וביום פקדי וממעשה הטגל עד לדקיה כ"ד דורות בימי נאשון נעשה הטגל לא ואשוב כמה דורות מנאשון עד לדקיה נאשון שלמון בנו בועז בנו עובד בנו ישי בנו דוד בנו שלמה בנו לאבעם בנו אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו יורם בנו אחזיה בנו יואש בנו אמציה בנו עוזיה בנו יותם בנו אחז בנו חזקיה בנו מנשה בנו אמון בנו יאשיה בנו יהואחז ויהויקים בניו ומלכו זה אחר זה ודור אחד הס יהויכין בנו של יהויקים הרי כ"ד. ו) יהויקים לא סיים מלכותו שהוגלה לבבל עם אחרם והמסגר והמליכו לדקיהו דודו במקומו ולכך לא קא אמיב לדקיה דוד נפפיה דהוה מלך בדוד כ"ד: **דהוה דריש בשלשה מלכים.** דהוה קאי במתני' דשלשה מלכים אין להם חלק: